

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Petra Šebka a soudců Mgr. Petra Sedláka, Ph.D. a JUDr. Václava Štencla, MA ve věci

žalobce: J. Z.
bytem X
zastoupený advokátem JUDr. Jiřím Juříčkem,
sídlem Údolní 222/5, 602 00 Brno

proti
žalovanému: Magistrát města Brna
sídlem Malinovského nám. 3, 601 67 Brno

za účasti
osob zúčastněných
na řízení: a) EG.D, a.s., IČO 28085400
sídlem Lidická 1873/36, Černá Pole, 602 00 Brno
b) BEMET'T investiční, a.s., IČO 241 81 790
sídlem Jeremiášova 2722/2b, Stodůlky, 155 00 Praha 5
zastoupená advokátem Mgr. Jiřím Křížem
sídlem Polská 1282/16, 120 00 Praha 2

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 30. 5. 2022, č. j. MMB/0233932/2022,

takto:

I. Žaloba se zamítá.

- II. Žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému se nepřiznává náhrada nákladů řízení.
- IV. Žádná z osob zúčastněných na řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Předmět řízení

1. Úřad městské části města Brna Brno-Slatina, Odbor výstavby a územního rozvoje, Stavební úřad (dále jen „stavební úřad“), vydal dne 15. 10. 2021 územní rozhodnutí č. j. MCBSLA/07136/21/OVÚR/POKI (dále jen „územní rozhodnutí“), kterým na žádost společnosti BEMETT investiční, a.s. (dále jen „stavebník“) umístil stavbu „ul. Za Kostelem/Ondřeje Veselého – SO31 – prodloužení NTL plynovodu, 2x NTL přípojky plynu pro bytové domy E, F“ (dále také „plynovod“ a „přípojky“, či společně „SO31“) na pozemcích parc. č. X, XA, XB a XC, všechny v tomto rozsudku uváděné pozemky jsou umístěny v k. ú. S., obec B. Žalovaný následně rozhodnutím ze dne 30. 5. 2022, č. j. MMB/0233932/2022, (dále jen „napadené rozhodnutí“), podle § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“) zamítl odvolání žalobce a územní rozhodnutí potvrdil.

II. Stanoviska účastníků řízení a osoby zúčastněné na řízení

2. Žalobce se domáhá zrušení napadeného rozhodnutí a vrácení věci žalovanému k dalšímu řízení. Namítá existenci překážky věci zahájené, neboť přinejmenším ohledně přípojek není dosud skončeno řízení vedené u stavebního úřadu pod sp. zn. S MCBLSLA/06039/18/MUS. Konstatování žalovaného, že stavba přípojek plynu není předmětem již probíhajících řízení, je v rozporu s obsahem žádosti stavebníka ze dne 7. 9. 2018. Rozhodnutí o umístění přípojek za situace, kdy bytové domy nejsou ani postaveny, ani nebylo vydáno rozhodnutí o povolení jejich výstavby, je absurdní, s cílem vytvořit další tlak na dodatečné povolení výstavby domů. Užívání plynové přípojky k domům, které neexistují, je vyloučeno a stavební úřad nemůže stavbu povolit.
3. Žalovaný ve svém vyjádření uvádí, že stavební úřad vede řízení o odstranění stavby, jehož předmětem není stavba SO 31. Nemůže být tudíž o ní vedeno ani řízení o dodatečném povolení. Stavebník v žádosti o dodatečné povolení nežádal o povolení plynovodu a přípojek. Je běžné, že stavebník nejprve zabezpečí napojení na technickou infrastrukturu a následně požádá o povolení svého záměru. V daném případě ani není možný jiný postup, neboť stavba plynovodu nebyla zahájena a nelze ji dodatečně povolovat. Žalovaný proto navrhuje žalobu pro nedůvodnost zamítnout.
4. Stavebník jako osoba zúčastněná na řízení ve svém vyjádření uvádí, že žaloba je nedůvodná. Zdůrazňuje, že stavební objekt SO 31 se zásadně liší od doposud neuzavřeného řízení o dodatečném povolení stavby bytových domů. Původně se ani neuvažovalo o jejich plynofikaci. Žalobce nezmiňuje své právo, které by stavbou bylo dotčeno a přímo s ní souviselo. Neuvádí ani skutečnost, která by se týkala možného přímého dotčení jeho vlastnického práva. Ve svém následném vyjádření stavebník doplňuje, že stavba je prakticky hotová. Plynofikaci stavebník původně neplánoval a dodatečnou žádostí reagoval na změnu právních norem a tím vyvolané změny energetického štítku (PENB), neboť dům vytápěný

elektrickou energií již podle platných norem nevyhovoval. Soud by měl zohlednit dobrou víru stavebníka.

5. Žalobce v replice dále poukázal na body VI. a XIII. žádosti o dodatečné stavební povolení ze dne 7. 9. 2018 a na existenci překážky litispendence také s řízením, jehož předmětem je stavba domů G a H.
6. V rámci ústního jednání účastníci a stavebník setrvali na svých stanoviscích.

III. Posouzení věci krajským soudem

7. Krajský soud v Brně na základě včas podané žaloby přezkoumal napadené rozhodnutí žalovaného v mezích žalobních bodů (§ 75 odst. 2, věta první zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů; dále jen „s. ř. s.“), jakož i řízení předcházející jeho vydání. Při přezkoumání rozhodnutí vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správních orgánů (§ 75 odst. 1 s. ř. s.). Z toho důvodu nemohl soud zohledňovat, že stavba byla v době rozhodování soudu údajně podle stavebníka téměř dokončená, a neprováděl proto k této otázce ani dokazování. Soud neprováděl dokazování ani skutečnostmi jemu známými z rozhodovací činnosti (podání žalob v souvisejících věcech).
8. Soud dále poznamenává, že se nemohl zabývat námitkou překážky litispendence ve vztahu k řízení vedenému u stavebního úřadu pod sp. zn. S MCBSLA/07397/17 (stavba domů G a H), neboť tento žalobní bod žalobce uplatnil až v replice, po uplynutí lhůty pro podání žaloby, tj. opožděně (viz § 71 odst. 2 věta třetí ve spojení s § 72 odst. 1 s. ř. s.). Ani k těmto tvrzeným skutečnostem proto soud neprováděl dokazování.
9. V posuzovaném případě stavebník realizoval výstavbu projektu „Bytové domy Brno Slatina – III. etapa“ na základě certifikátu autorizovaného inspektora. Žalovaný následně vydal dne 19. 7. 2018 rozhodnutí č. j. MMB/0298705/2018 a č. j. MMB/0298849/2018, kterými určil, že oznámení stavebního záměru výstavby „Bytové domy Brno Slatina – III. etapa“ nemají právní účinky. S ohledem na to, že výstavba již byla zahájena, zahájil poté stavební úřad opatřením ze dne 21. 9. 2018, č. j. MCBSLA/06331/18/OVÚR/Kre, řízení o odstranění této stavby. Na to reagoval stavebník žádostí o dodatečné povolení stavby ze dne 7. 9. 2018. Toto řízení je vedeno u stavebního úřadu pod sp. zn. S MCBSLA/06039/18 a je v současné době přerušeno. Krajský soud v rámci ústního jednání provedl dokazování tímto spisem stavebního úřadu.
10. V rámci ústního jednání soud provedl dokazování obsahem správního spisu stavebního úřadu sp. zn. S MCBSLA/06039/18. Ze žádosti o dodatečné povolení stavby ze dne 7. 9. 2018 vyplývá, že stavebními objekty, na které se žádost vztahuje jsou objekty SO 21, SO 22, SO 23.2b, SO 23.3a, SO 23.3b, SO 25, SO 26, SO 27.1, SO 27a, SO 27b, SO 28, SO 29, SO 30.1. Spolu s podáním ze dne 10. 7. 2019 stavebník zaslal stavebnímu úřadu upravenou žádost o dodatečné stavební povolení, v níž jsou šedou barvou vyznačeny změny. Hlavní změna se týká právě stavebních objektů, na které se žádost vztahuje (tj. vymezení, jaké stavby mají být dodatečně povoleny). Nově změněná žádost obsahuje pouze stavební objekty SO 21 – Dům E a přípojky k inženýrským sítím p. č. 2194/731 a 2194/42 a SO 22 – Dům F a přípojky k inženýrským sítím p. č. 2194/731 a 2194/42 (dále jen domy E a F). Pokud jde o přípojky k inženýrským sítím, z projektové dokumentace, konkrétně ze souhrnné technické zprávy vyplývá, že je plánováno napojení domů E a F na řady splaškové a dešťové kanalizace a na nově budované rozvody nízkého napětí. Souhrnná technická zpráva výslovně na straně 11

uvádí: „*Domy nebudou napojeny na řad STL plynovodu.*“ To potvrzuje i výkresová dokumentace. Například výkres C3 Koordinační situace obsahuje mezi navrženými přípojkami pouze vodovodní přípojky, přípojky splaškové kanalizace a přípojky dešťové kanalizace. Opak nelze dovodit ani z bodu VI. žádosti o dodatečné povolení stavby, který obsahuje pouze standardizovaný text s demonstrativním výčtem dopravní a technické infrastruktury, na níž má být stavba napojena („*například na pozemní komunikaci, vodovod, kanalizaci, rozvod plynu*“). Tento bod je totiž až následně doplněn vlastním textem žadatele, v daném případě textem „*Realizováno, územní souhlas č.j. MCBSLA/02896/17/OVÚR-SÚ/Mach*“. Z tohoto textu rozhodně neplyne, že stavba má být napojena na plynovod. Pro věc je irrelevantní také skutečnost, že projektová dokumentace nebyla stavebnímu úřadu předána ihned s žádostí o dodatečné stavební povolení (viz bod XIII. žádosti), nýbrž až s odstupem necelého měsíce (1. 10. 2018). V době zahájení nyní přezkoumávaného řízení byl předmět řízení vedeného pod sp. zn. S MCBSLA/06039/18 vymezen jednoznačně.

11. Žalobce předně namítá existenci překážky litispendence s ohledem na dříve zahájené řízení o dodatečném povolení stavby sp. zn. S MCBSLA/06039/18. Této námitce soud nepřisvědčil.
12. Překážka litispendence je ve správním řádu upravena v § 48 odst. 1, dle kterého zahájení řízení u některého správního orgánu brání tomu, aby o téže věci z téhož důvodu bylo zahájeno řízení u jiného správního orgánu. Dle rozhodnutí Nejvyššího správního soudu (dále jen „NSS“) ze dne 13. 6. 2013, č. j. 6 Ads 139/2012-58 (veškerá zde citovaná judikatura je dostupná na www.nssoud.cz), je překážka litispendence dána pouze tehdy, pokud jsou kumulativně naplněny dvě podmínky, a to, že jde o řízení „v téže věci“, a dále, že jde o řízení „z téhož důvodu“. Totožnost věci je přitom určována totožností práva nebo povinnosti, totožností účastníků a současně totožností předmětu řízení. U totožnosti důvodů pak rozhoduje, zda je řízení zahájeno na základě žádosti nebo z moci úřední.
13. V řízení přezkoumávaném v této věci a v řízení vedeném u stavebního úřadu pod sp. zn. S MCBSLA/06039/18 není dána totožnost věcí, jelikož řízení mají odlišný předmět, neboť jejich předmětem jsou různé stavební objekty a řízení jsou postavena na odlišných skutkových okolnostech (k tomu viz též KÜHN, Z., KOUČOUREK, T. a kol. *Soudní řád správní. Komentář*. Praha: Wolters Kluwer ČR, 2019, s. 369). Předmětem dřívějšího řízení je dodatečné povolení stavby domů E a F spolu s přípojkami k inženýrským sítím (ovšem jednoznačně bez přípojek plynu), kdežto předmětem pozdějšího (nyní přezkoumávaného) řízení je umístění stavby S031, tj. plynovodu a přípojek. Rozdíl je zde patrný nejen z označení staveb, ale také z jejich popisu, tj. textového i grafického vymezení v projektové dokumentaci. Z původní i upravené žádosti o dodatečné povolení stavby domů E a F a z připojené projektové dokumentace je zřejmé, že tyto žádosti se nevztahovaly na plynovod ani jeho přípojky. Předměty obou řízení se tedy již co do vymezení posuzovaných staveb ani částečně nepřekrývají. Rozdíl mezi oběma řízeními navíc spočívá také v tom, že předmětem jednoho řízení je dodatečné povolení stavby a předmětem druhého řízení je toliko umístění stavby. Jakkoliv mohou často oba typy řízení zahrnovat posuzování podobných otázek, jedná se svým charakterem o řízení rozdílná.
14. Žalobce dále namítá, že nelze umístit stavby přípojek, jestliže nejsou postaveny ani povoleny stavby domů E a F. Ani této námitce soud nepřisvědčil. Soud neshledává nic nestandardního na tom, že dochází nejdříve k umísťování přípojek plynu, nízkého napětí či vodovodu a teprve posléze k umísťování a povolování (potažmo k dodatečnému povolování) samotných staveb, kterým mají tyto přípojky sloužit. Je zcela běžné, že jsou stavební pozemky

zasíťovány dokonce v době, kdy ještě neexistuje konkrétní projekt rodinného či bytového domu. Ani zákonná úprava neobsahuje žádný požadavek na to, aby byl nejprve umístěn a povolen dům a teprve poté přípojky, které mu mají sloužit. Naopak možnost napojení na technickou infrastrukturu je předpokladem pro umístění a povolení stavby (viz § 23 odst. 1 vyhlášky Ministerstva pro místní rozvoj č. 501/2006 Sb., o obecných požadavcích na využívání území).

15. Na závěr soud opakuje, že v nyní posuzované věci stavební úřad rozhodoval o umístění stavby, nikoliv o dodatečném povolení stavby. Argumentace žalobce o nepřípustnosti toho, že jeden stavební úřad odmítne povolit stavbu a rozhodne o zastavení prací a druhý stavební úřad s odkazem na již provedené zakázané práce tutéž stavbu dodatečně povolí, se zjevně míjí s předmětem soudního přezkumu v této věci.

IV. Shrnutí a náklady řízení

16. Krajský soud na základě shora provedeného posouzení neshledal žalobu důvodnou, a proto ji ve smyslu § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
17. O nákladech řízení bylo rozhodnuto ve smyslu § 60 odst. 1 s. ř. s., podle kterého nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. V dané věci neúspěšný žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení a žalovanému v souvislosti s tímto řízením žádné náklady řízení nad rámec jeho běžné administrativní činnosti nevznikly.
18. Žádná z osob zúčastněných na řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť jim soudem nebyla uložena žádná povinnost, v souvislosti s níž by jim náklady vznikly (§ 60 odst. 5 s. ř. s. *a contrario*).

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 7. listopadu 2023

Mgr. Petr Šebek v. r.
předseda senátu